

NA SEMANA DO 10 AO 17 DE XANEIRO UN GRUPIÑO DE ZALAETA ESTIVEMOS GOZANDO EN SIERRA NEVADA COA NEVE E DESCUBRINDO OS ENCANTOS DE GRANADA.

Esquiamos con sol, o que foi unha auténtica pasada, neste inverno tan duro. A totalidade das pistas estaban en moi boas condicións. E tivemos uns bos monitores: Blas, Begoña e Charly que souberon animarnos e darnos seguridade coas súas indicacións e consellos. Polo que o aprendizaxe foi moi satisfactorio, conseguindo un nivel máis que aceptable. O grupo máis avanzado dende o Veleta (3.398mtrs) vimos moi preto o Mulhacén (3.481 mtrs.) o pico máis alto da península, e a Serra de Cazorla en Jaén. Dende o Zayas a vista era espectacular cara o Mediterraneo que nos separa de África, e divisamos máis lonxe o que parecía entre brumas a cordilleira Rif de Marrocos. As xornadas de esquí fixéronse inesquecibles polas boas condicións climatolóxicas na “Sierra do sol” e polo grupo tan apañado que fixemos.

Pero non só esquiamos, o 2009 é o ano internacional da astronomía e non podiamos deixar pasar por alto isto. O legado e a influencia na transmisión cultural e científica de Granada, cara Europa e ao resto do mundo na idade media foi trascendental

Na idade media os cosmógrafos árabes herdeiros dos mapas feitos por Ptolomeo no Século II a.c, foron os que continuaron poñéndolle nome a cada unha das estrelas que formaban as constelacións da antigüidade. As constelacións representaban os seus mitos e as súas crenzas. Son parte das culturas das distintas etapas ou estratos históricos: pobos babilonios, hebreos, exipcios, greco-romanos e os seus continuadores os árabes...

*Ata o século XVII a humanidade non foi quen de descubrir que as estrelas eran soles e que nos xirábamos en torno ao noso sol. Máis tarde atoparíamos o noso sitio no universo coas investigacións de Charles Darwin... **Achegámonos ao Parque das ciencias de Andalucía**, condicionados polo canso e escaso tempo da visita. Pero, aínda así, vimos outro exemplo de arquitectura dos novos museos. Espazos para espertar a curiosidade cara a ciencia e o pensamento, invitando a descubrir aos visitantes que asumen un papel activo. Esta obra foi feita polo arquitecto catalán Carlos Ferrater.*

AIA 2009 ; Ano Internacional da Astronomía!

Recomendáronnos as seccións dos: autómatas, o corpo humano e a Antártida ónde case conxélanos. E no planetario vimos “Historias da lúa”. A distancia co noso satélite permitiunos a humanidade visitar outro lugar do universo, e facernos pensar : de que está feita a lúa?, como se orixinou, e cando?, que son os eclipses?, fases da lúa, que vemos os humanos cando miramos para ela?, que sentimos?, ten influencia ou non sobre as nosas vidas?, que é o que máis sorpréndenos de ela?... Vimos como se ve a lúa dende o observatorio do museo, coas turbulencias da atmosfera. E invitáronos a achegarnos a lúa cuns prismáticos ou cun telescopio, mellor nunha fase onde non estea chea para apreciar mellor o seu relevo...

Paseamos polas rúas de Granada, seguindo un plano da cidade, e admirando o casco antigo, catedral, prazas, xardíns, rúas e edificios. Descubrindo aportacións multiculturais feitas polos árabes, xudeos, cristiáns... espectaculares casas de inspiración árabe feitas co diñeiro da industria da azucre de remolacha... A cidade resulta moi impactante coa Serra Nevada ao seu carón. A Alhambra é un lugar único no mundo, onde a fantasía duns sultáns fixo erguer aos pes da serra do sol, un paraíso en Granada. Que nai famosa díxolle ao seu fillo?: “No llores como mujer lo que no supiste defender como hombre” Alhambra!... paraíso perdido dos árabes Andalucías.

E visitamos cun guía o palacio de Carlos V, e admirar os exteriores axardinados da Alhambra, ou cidade árabe feita na etapa de esplendor do Al-Andalus. Ao lonxe vimos o Sacromonte coas súas covas onde os xitanos amosan o seu folclore. E paseamos polas estreitas rúas do Albaicín, cos seus carmenes ou brancas casas árabes de aspecto sinxelo, con acolledores patios interiores.

Contemplando abraidos dende o mirador de S.Nicolás, a Alhambra de noite. Tod@s quedamos con ganas de volver a Granada e ver a Alhambra por dentro, o monumento máis visitado da península, e nos agora entendemos por que... canta razón tiña Francisco A. de Icaza cando dixo: “ Dale limosna, mujer, que no hay en la vida nada como la pena de ser ciego en Granada”... nesta cidade sería máis trágico ser cego que mendigo.

Comprendemos tamén aos visitantes románticos escritores, músicos, artistas do S.XIX que quedaron engaiolados e contaron apaisoados contos que fixeron de Granada un lugar mítico, cun influxo que chegou a M.Falla, F.García Lorca, a toda a xeración do 27...

“Si alguien es capaz de insultar a Granada, se le podía replicar con esta máxima: se desprecia todo lo que se ignora” Federico García Lorca“Todas las ciudades tienen su encanto, Granada el suyo y el de todas las demás” Antonio Machado